

Irma werd op haar 34e verliefd op een man met kinderen

Van single vrouw tot plusmama

‘Waar begin je aan?’ vroegen veel vriendinnen aan Irma toen ze een relatie kreeg met een man met twee kleine kinderen. Tja, waar ze aan begon, wist Irma (39) destijds ook niet, maar wat ze wél wist, was dat deze liefde té kostbaar was om te laten lopen.

“Vijf jaar zijn mijn man Lawrence en ik nu samen, waarvan drie jaar getrouwd. Vóór we elkaar ontmoetten, had ik al een langdurige relatie achter de rug. De breuk met mijn toenmalige vriend was destijds een complete verrassing voor me. Mijn leven was perfect, vond ik toen. Ik had een superleuk huis, fijn werk, een groot sociaal leven en een stabiele relatie. Ik dacht dat we voor altijd samen zouden blijven, maar dat pakte dus heel anders uit. Destijds was ik erg verdrietig na de breuk met mijn ex en een tijdlang dacht ik dat ik nooit meer gelukkig zou kunnen zijn met iemand. Nu ben ik er alleen maar heel blij om dat we toen uit elkaar zijn gegaan, want anders had ik mijn man en mijn bonusdochters Robin (8) en Remke (10) nooit ontmoet. Wat ben ik blij met hen in mijn leven, ik zou de meisjes echt niet meer kunnen missen. Maar natuurlijk ging dat niet vanzelf.

We moesten naar elkaar toegroeien en aan elkaar en de nieuwe situatie wennen, want net zoals zoveel anderen kende ook ik de bezwaren en negatieve ervaringen over samengestelde gezinnen en stiefmoeders. Mijn omgeving reageerde ook best wel negatief, toen ik vertelde dat ik verliefd was geworden op een man die twee kleine meisjes had. Eigenlijk begreep ik die reacties wel. Ikzelf stond ook niet te springen. Bij het woord stiefmoeder dacht ik aan een heks, een onvriendelijke vrouw die lelijk doet tegen haar arme stiefkinderen. Het lag ook echt niet voor de hand dat ik een relatie zou krijgen met een man met twee kleine kinderen. Ik had in mijn zoekprofiel op de datingsite waar ik me inschreef, zelfs expliciet aangegeven dat ik geen interesse had in een date met iemand met kinderen. Achteraf ben ik heel blij dat Lawrence zich daar niet door liet afschrikken.”

Praat met je partner over jouw en zijn verwachtingen als het gaat om jouw rol in het gezin. Blijf hierover met elkaar in gesprek. Wat gaat er goed, wat kan beter?

GOEDBEDOELDE ADVIEZEN

“Mijn vriendinnen waren vooral bezorgd om mij en vroegen me of ik wel wist waar ik aan begon. ‘Zou je dat nu wel doen? Een relatie met een man met kinderen betekent dat je hem nooit voor jezelf hebt en dat hij waarschijnlijk altijd contact zal houden met de moeder van zijn kinderen. Wil je dat wel? Misschien spelen er gruwelijke ruzies en zit jij daar straks tussenin.’ De goedbedoelde adviezen waren niet van de lucht, maar wat moest ik zeggen? Ik had zelf ook mijn bedenkingen, maar de liefde was sterk, ik was verliefd. Ik begreep de zorgen van mijn

vriendinnen wel. Ik wist toen ook nog helemaal niet waaraan ik begon en of deze relatie wel kans van slagen had, maar wat ik wél heel zeker wist, was dat deze liefde té mooi was om te laten lopen. En ja, die bijzondere man was papa van twee prachtige, kleine meis-

riek voor hem, ze bepaalden een groot deel van zijn leven. Een leven waar ik bij wilde horen. Deze kleine meisjes hadden nergens om gevraagd. Voor hen zou het minstens net zo eng zijn om een vreemde te zien in hun leven als het voor mij was om van het ene op het

‘Hoe lastig het soms ook was in het begin, er waren altijd meer redenen om door te zetten dan de relatie te stoppen’

jes. Dat vaderschap had hem mede gevormd tot de persoon die hij nu was, iemand waarmee ik een toekomst zag. Natuurlijk waren zijn dochters belang-

andere moment kinderen in mijn leven te hebben. Natuurlijk heb ik getwijfeld en waren er moeilijke momenten, maar hoe lastig het soms ook was in het be-

gin, er waren altijd veel meer redenen om door te zetten dan de relatie te stoppen. Ik besloot er honderd procent voor te gaan. De wil om dit te laten slagen, het oprecht aandacht hebben voor elkaar, goed en duidelijk communiceren en zeker ook geduld en begrip opbrengen voor de ander, brachten ons uiteindelijk tot het harmonieuze gezin dat we geworden zijn.”

VERWARREND

“Het contact met de biologische moeder van de kinderen is goed. Dat is echt heel erg fijn, de kinderen verdienen dat ook. De meisjes zijn de ene week hier bij ons en de andere week bij hun moeder, die ook een nieuwe relatie heeft waar ook kinderen zijn. Over belangrijke dingen wordt overlegd en alles gaat in goede harmonie. Het belang van de kinderen staat altijd voorop. ▶

Blijf realistisch. Je komt in een situatie terecht die heel complex kan zijn. Dit vraagt flexibiliteit, geduld en doorzettingsvermogen. Als vrouw hebben we vaak een plaatje in ons hoofd van hoe het gaat worden of moet zijn op het moment dat je met je nieuwe partner samenkomt. Laat dit plaatje los, dat voorkomt teleurstelling en verdriet. Blijf realistisch.

In het begin van de relatie voelde ik me soms weleens een buitenstaander. Wat doe ik hier, dacht ik dan, ik hoor hier helemaal niet. Als ik zag hoe mijn man en zijn ex als vanzelf terugvielen in oude patronen en hoe vertrouwd ze met elkaar waren bijvoorbeeld, maakte me dat onzeker.

Ook als ik de kinderen ging halen voor de weekwissel en ze liever bij hun moeder wilden blijven dan dat ze met mij megingen, deed dat me pijn. Ik wilde ze ook niet tegen hun zin meenemen. Soms klampten ze zich zelfs aan hun moeder vast en moesten ze huilen. Dat brak echt mijn hart. Gelukkig komen zulke situaties niet meer voor, het was

In het begin van de relatie voelde ik me soms weleens een buitenstaander. Wat doe ik hier, dacht ik dan'

een groeiproces dat tijd nodig had. Toen mijn man en ik elkaar ontmoetten, waren de meisjes nog heel klein, drie en vijf. Het was geen wonder dat ze moeite hadden met mij, een vreemde, in hun leven. Het was voor hen natuurlijk ook al heel verwarrend dat hun ouders uit elkaar gingen.

Ik vind het ontroerend dat ze mij in hun hart hebben gesloten. Vroeger dacht ik dat ik zelf ook moeder wilde worden,

maar dat hoeft nu niet meer voor mij. Alsjeblieft niet zelfs. Nu weet ik hoe het is om kinderen te hebben. Het is goed zo. Kinderen veranderen je als persoon, dat heb ik nu zelf ervaren en ik ben er blij mee. Toen ik verliefd werd kreeg ik niet één liefde, maar drie.

Ik heb nu het beste van twee werelden. Ons gezin is compleet. Als ik mijn eigen kinderen zou mogen uitzoeken, koos ik zonder enige twijfel Robin en Remke."

PLUSMAMA'S

"Mijn leven is best hectisch nu, ik heb een gezin, een fulltime baan als communicatie-adviseur en ik ben natuurlijk druk met Plusmama, het boek én de site. 'Plasmama dat ben je niet, dat word je' is ontstaan als een soort dagboek. In het begin waren mijn aantekeningen puur persoonlijk en alleen

Ben je bewust van je rol. Bemoei je niet te veel met de opvoeding, bekijk het van een afstandje en geef het een tijdje de ruimte. De kinderen hebben al een moeder en ze hebben geen behoefte aan een tweede versie. Leg de lat niet te hoog, want zonder dat je het in de gaten hebt, kun je loyaliteitsconflicten bij de kinderen aanwakken.

Denk aan jezelf. Neem de tijd om te wennen en zorg goed voor jezelf. Neem je eigen ruimte in en maak tijd vrij om leuke dingen samen met je partner of alleen te doen. Richt je ook op activiteiten buiten je nieuwe gezinsleven. De overgang van een leven zonder kinderen naar een leven met kinderen kan je namelijk echt overrompelen.

bedoeld voor mezelf. Ik ga mijn ervaringen opschrijven om het een plekje te geven, dacht ik, en dat werkte. Door

'Het was voor hen al verwarrend dat hun ouders uit elkaar gingen. Ik vind het ontroerend dat ze mij in hun hart hebben gesloten'

mijn gevoelens op papier te zetten, kon ik afstand nemen van de situatie en er nuchter naar kijken. Ik sprak met andere plasmama's in mijn omgeving en ging me meer in het onderwerp verdiepen. Ik ontdekte dat er, ook online, veel geschreven werd over en door vrouwen die een verhouding kregen met een man die al kinderen had uit een eerdere relatie. Dat bracht me op het idee om mijn aantekeningen uit te geven, want als zoveel vrouwen hiermee worstelen, is het een boek waard. Misschien zouden andere vrouwen zich herkennen in mijn verhaal. Hopelijk bood het hen steun en zouden ze beseffen dat ze er niet alleen voor staan. Het is een feit dat heel veel vrouwen, en ook mannen, zich in deze situatie bevinden. Ik begon een site waarop ik vrouwen opriep hun verhalen te delen en ik kreeg veel reacties. Ook pluspapa's melden zich steeds meer trouwens, want ook zij lopen tegen lastige situaties aan, al zijn de ervaringen van mannen wel anders

is mijn ervaring. Vrouwen nemen in het gezin over het algemeen toch eerder de verzorgende rol op zich, dat deed ik ook, ik ging moederen. Niet voor de meisjes zorgen als ze bij me waren, kon ik niet. Natuurlijk smeerde ik een boterham, lachte met hen en troostte hen en luisterde ik naar wat ze te vertellen hadden. Juist door dit soort huiselijke, intieme momenten ontstond er een band tussen ons en konden we wennen aan elkaars aanwezigheid. We groeiden naar elkaar toe en dat was wat ik het liefste wilde, want dat ik een rol wilde spelen in het leven van de meisjes was voor mij vanaf het begin af aan heel duidelijk. Ik koos voor deze man en de

kinderen horen daarbij. Ik had een heel leuk huis dat ik samen met mijn ex had opgeknapt en waar ik veel van hield, maar ik ben bij Lawrence ingetrokken. Dit is het huis waar de kinderen geboren zijn en waar hij woonde met zijn ex, maar dat vind ik niet vervelend. Ik heb de inrichting helemaal veranderd en kreeg daar gelukkig ook de vrije hand in. Lawrence begreep heel goed dat deze woning nu ook mijn thuis moest worden en hoewel mijn eigen huis veel voor me betekende, heb ik geen moment spijt gehad van mijn verhuizing."

Leer de moeder kennen. Goed contact met de moeder van de kinderen is belangrijk. Niet alleen voor jezelf, maar ook voor de kinderen. Leer haar kennen, zodat je in ieder geval onderwerpen rondom de opvoeding met haar kunt bespreken wanneer dat nodig is.

Neem de tijd. Investeer tijd en energie in samen leuke dingen doen met je nieuwe gezin. Zo leren de kinderen je beter kennen, kunnen ze aan jou wennen en gaan ze het ook eerder accepteren als je een keer streng moet zijn. En vergeet niet: je partner speelt een centrale rol als het gaat om het accepteren van jou.

HELEMAAL HAPPY

"Is het dan allemaal soepel en probleemloos verlopen? Nee, dat zeker niet, maar opgeven was nooit een optie voor me. 'Kom op, Irma,' zei ik soms tegen mezelf, 'dit is een fase, je moet er gewoon doorheen. Het komt echt wel goed'. En dat deed het ook. Dit samengestelde gezin is ontstaan uit liefde en het is ook die liefde die me er doorheen heeft geslept op moeilijke momenten. Remke en Robin zijn me heel dierbaar, ik zou ze niet willen missen. Biologisch of niet, maakt voor mij niets uit. Het zijn mijn meiden waarvoor ik ook met veel liefde zorg, net zoals hun vader en biologische moeder dat doen. Er zijn vooroordelen, ook ik kom ze regelmatig tegen. Ik verbaas me er soms over dat zelfs vreemden, zonder enige kennis van de situatie, een mening hebben en die ook zonder enige terughoudendheid ventileren. 'Het is anders voor jou, want het zijn jouw kinderen niet,' beweren sommigen, maar zo voel ik dat helemaal niet. 'Zeg jij dan maar eens wat jij anders doet,' zeg ik tegen die mensen, 'ik doe hetzelfde als een moeder.' Tegenwoordig ga ik in discussie en bespreek ik zulke zaken gewoon. Ik heb recht van spreken vind ik, ik ben inmiddels al langer in het leven van de meiden dan dat hun mama en papa samen waren. Tegen vrouwen die in dezelfde situatie zitten en opzien tegen eventuele moeilijkheden, zou ik willen zeggen: maak je er niet te druk over. Overal zijn verschillende verhalen, maar je kunt er altijd iets van maken. En je hoeft het niet alleen te doen, ►

Heb lief! Liefde is waar het allemaal om draait. Liefde voor jezelf, liefde voor je partner en liefde voor de kinderen van je partner. Ieder mens wil geliefd worden en doet dat naar zijn of haar beste kunnen. Vergaat dat nooit!

‘Biologisch of niet, dat maakt voor mij niets uit. Het zijn mijn meiden waarvoor ik ook met veel liefde zorg’

zoek lotgenoten, vraag hulp, raadpleeg deskundigen. In mijn boek laat ik ook specialisten aan het woord en geef ik tips die je kunnen helpen bij je rol als plusmama. Misschien heb je inderdaad

Maak je niet druk om je omgeving. Er zijn genoeg mensen in je omgeving die iets van jou en jullie situatie vinden. Mensen vormen zich een beeld en hebben daar verwachtingen bij. Trek je daar niet te veel van aan. Hoe je het ook doet, een mening hebben mensen altijd. Het gaat erom wat jij er zelf van maakt.

meer obstakels te overwinnen bij een samengesteld gezin, maar het is het waard. Het vraagt iets van je, maar het levert je ook heel veel op. Ik herinner me nog heel goed de eerste keer dat ik met mijn, toen nog vriend en bonuskinderen kerst vierde bij mijn familie. We kwamen op kerstavond samen bij mijn ouders, dat was echt een geluksmoment. Mijn vader had heel in het begin ook zo zijn bedenkingen bij mijn nieuwe relatie, maar toen hij Lawrence leerde kennen was zijn gereserveerdheid heel snel verdwenen. Nu zijn de meiden mijn ouders net zo lief als hun andere kleinkinderen. Remke en Robin hebben gewoon vier opa’s en oma’s, twee echte

en twee bonus-grootouders, hoe leuk is dat? Ik ben verschrikkelijk trots op de meiden. Ze doen het zo goed, het zijn fantastische personen. Ik ben me er bewust van dat ze over niet al te lange tijd in de puberteit komen, ik zal dat niet onderschatten. Het kan zijn dat deze levensfase de situatie misschien weer zal veranderen. Ze zullen de verschillen in huishoudens gaan merken en daar ook iets van vinden. Dat is spannend, maar ik ben er niet bang voor. Niets blijft zoals het is, het leven verandert. Als het goed is vliegen de kinderen uit en worden Lawrence en ik samen oud. Wie weet komt er nog wel een vervolg op Plusmama. Mijn wens is om een boek te schrijven samen met mijn twee bonuskinderen over hoe het is om op te groeien in een samengesteld gezin. Ook heb ik plannen voor een roman, maar dat is allemaal voor later. Op dit moment is mijn leven perfect. Zet maar stil de tijd, ik ben volmaakt gelukkig.” ■

Het boek ‘Plusmama ben je niet, dat word je’ van Irma Huis in ‘t Veld is bedoeld voor alle plusmama’s én plusmama’s in

wording. De beschreven ervaringen van andere vrouwen in een soortgelijke situatie en Irma’s eigen verhaal leverden een hartverwarmend en ook praktisch boek op. De verhalen worden steeds aangevuld met waardevolle tips en inzichten van een kinder- en stiefgezincoach. Voor €17,99 te bestellen via www.plusmama.nl